

NIEZNANIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg G nieznaniã (1). ◊ A nieznani(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w. s.v. znać.

To, że się nie wie o kimś nie albo wie się niewiele; ignoratio Modrz; abolita notitia, nulla notitia Cn (2) : Różne mieszkanie/ przychodzi w nieznaniu. BierEz O3.

nieznanie kogo (1): Ponieważ tedy pychą/ tak wiele złego z sobą przynosi/ a nawięcej się rodzi y roście z nieznania łamego łebie [ignoratione nostri]: przeto każdy [...] niech się co nayspilniey o to łtára/ aby/ iako on Pythius Apollo rofkazał/ łamego Siebie Znał. ModrzBaz 56v.

Cf NIEZNAJOMOŚĆ, [NIEZNAMOŚĆ], ZNANIE

JB